

40 DANA ZA ŽIVOT

34. dan, 28. 10. 2024.

Nakana:

Molimo kako bismo prihvatili priliku patiti s Kristom.

Sveto pismo:

Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. (Lk 23, 26)

Razmatranje:

Pokora je dakle životna nužda za kršćanina, za čovjeka. Ona je najbolji znamen da smo u miru s Bogom, jer znate li što govori apostol: »A koji su Krista Isusa, razapeše tijelo svoje sa strastima i požudama!« (Gal 5, 24) Ne gleda dakle Bog na to, da li si veliki učenjak, koliko na to, prije svega, da li slijediš rassetoga Krista. Ne gleda Bog na to, da li si bogat ili siromašan, nego na to, da li slijediš rassetoga Krista.

Duh pokore, to je oduvijek bio znamen Božjih ljudi, ali isto tako oduvijek i znamen, da će prilike krenuti na bolje i da će srdžbu Božju zamijeniti milosrđe Božje. Pogledajte grješnika Davida. Kako je duboko pao! Ali pogledajte pokornika Davida. Kako se visoko digao i u praksi iskusio što znači »srca skrušena i ponižena nećeš prezreti o Bože!« (Ps 50, 19) Pogledajte Magdalenu grješnicu. Ali pogledajte i Magdalenu pokornicu! Kako se visoko digla, nakon što je suzama oprala noge Spasiteljeve, i kako je brzo čula one utješne riječi – opraštaju joj se grijesi mnogi, jer je ljubila mnogo! (Lk 7, 47) Pogledajte Augustina grješnika. Ali pogledajte i Augustina pokornika! Kako se visoko digao te poput najljepše svijeće u Crkvi Božjoj postavljen »na svijećnjak, da svijetli svima«. (Mt 5, 15) Pogledajte revnost u pokori i onih, za koje nam nije poznato, da bi se teško ogriješili o zakon Božji, a ipak su upravo satirali pokorom tijelo svoje. Pogledajte sv. Ivana Krstitelja, sv. Alojzija, sv. Stanislava, sv. Tereziju, sv. Ivana Arškoga i bezbroj drugih. Sve ih je vodila jedna misao – ne htjeti pokore, znači isto što i propast!

Pokora, to je bila glavna tema, glavni predmet govorničkih napora Izaije, proroka Jeremije,

proroka Jone, proroka Ezekijela, Joela, Amosa, Ivana Krstitelja i samog Spasitelja Isusa Krista, a kasnije svih velikih svetaca Crkve Božje.

Kako je dakle opravdan apel svetoga Oca Pia XII. da cio kršćanski svijet uđe u se, i skrušenom molitvom i pokorom u ovim strašnim danima uznastoji ublažiti srdžbu Božju! Danas napose, danas, kad su ljudi tako duboko pali, da bi im se moralo primijeniti ono, što je Jeremija rekao za svoje suvremenike: »Nema nijednoga, koji bi činio pokoru za grijeh svoj govoreći: što sam učinio?« (Gr 8, 6) Tako su već otvrdnuli u zlu. Ne kažemo, da ih nema, koji bi htjeli činiti pokoru, nego kažemo, da ih je malo, koji je čine. Što vrijedi dobra volja, ako je nikad ne slijede dobra djela? Ta pakao je, rekao je netko, sav popločen s dobrim odlukama onih, koji su htjeli da čine pokoru, ali je nikad nisu izvršili.

»Ispitujmo dakle«, opominje nas prorok, »ispitujmo dakle puteve naše i istražujmo i vratimo se Gospodu!« (Tuž 3, 40) Onda će nam brzo biti jasno, odakle toliki bičevi i tolika teška zla, što su danas snašla zemlju. Onda će nam brzo biti jasno i to, gdje je pravi lijek tima teškim zlima, što nas biju. Učinit ćemo, što je učinio i Juda Makabejac nasuprot teškoj pogibelji: »I sad vapimo u nebo i smilovat će nam se Gospod.« (1 Mak 4, 10) Bog naš, koji neće smrti grešnika, nego da se obrati i živi!

bl. Alojzije Stepinac, propovijed na nedjelju za mir u Katedrali, 24. 11. 1940. (2. dio)

Molitva:

Pod obranu se Tvoju utječemo, sveta Bogorodice. Ne odbij nam molbe u potrebama našim, nego nas od svih pogibli vazda oslobodi.

Djevice slavna i blagoslovljena, Gospođo naša, Posrednice naša, Zagovornice naša!

Sa svojim nas Sinom pomiri, svojemu nas Sinu preporučiti, svojemu nas Sinu izruči. Amen.